

Επιμέλεια Γιώργος Χατζηβασίλης

ΤΑ ΜΑΘΑΤΕ ΤΑ ΝΕΑ;



ΑΝΕΠΙΔΕΚΤΟΙ ΜΑΘΗΣΕΩΣ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ...

Ο Βλαντίμιρ Πούτιν ενισχύεται από τα λάθη τής αμερικανικής εξωτερικής πολιτικής

Χρησιμοποιώντας τον κανόνα «φίλος μου, ο εχθρός του εχθρού μου», ο Βλαντίμιρ Πούτιν, ανέτρεψε την αμερικανική στρατιωτική υπεροχή συμμαχώντας με τους εχθρούς τής Ουάσιγκτον, επειδή -πολύ απλά- οι Αμερικανοί είναι ανεπίδεκτοι μαθήσεως και δεν έχουν διδαχτεί από τα λάθη τους, που δεν είναι ολίγα. Αντί να δημιουργήσουν καλές σχέσεις με την Ρωσία, την περικύκλωσαν με πυραυλικά συστήματα σε γειτονικές της χώρες και μαζί με τους Ευρωπαίους συμμάχους με τους νεοναζί στην Ουκρανία για να καταλάβουν την εξουσία. Μπροστά σ' αυτήν την εχθρική συμπεριφορά Αμερικανών και Ευρωπαίων, η αντίδραση τού Πούτιν ήταν ακαριαία με την ενσωμάτωση τής Κριμαίας στην Ρωσία με πολύ δημοκρατικό τρόπο ύστερα από δημοψήφισμα με συντριπτική πλειοψηφία. Όμως οι Αμερικανοί και Ευρωπαίοι, ενώ δέχτηκαν αδιαιμαρτύρητα, την τουρκική εισβολή στην Κύπρο και την ντε φάκτο διχοτόμηση τής Μεγαλονήσου, αντέδρασαν στην νόμιμη ενσωμάτωση τής Κριμαίας με οικονομικά μέτρα εναντίον τής Ρωσίας.

Ο Πούτιν πάλι αντέδρασε προσφέροντας προστασία στον απαίσιο δολοφόνο τού λαού του, Μπασίρ αλ Ασάντ, δικτάτορα τής Συρίας και παρόλο που διαφωνώ κάθετα αντιλαμβάνομαι πως πρώτο καθήκον τού ρώσου ηγέτη είναι να προστατεύσει τα εθνικά συμφέροντα τής χώρας του από τις απειλές των Αμερικανών και Ευρωπαίων. Τώρα η Τουρκία εκμεταλλεύεται το λάθος των Αμερικανών να δημιουργήσουν μια αδικαιολόγητη κρίση στις σχέσεις τους με την Ρωσία και ο Ερντογάν φλερτάρει τον Πούτιν, ο οποίος ασφαλώς θα εκμεταλλευτεί και αυτή την περίπτωση για να υπονομεύσει την Ατλαντική Συμμαχία και τις αμερικανικές βάσεις στην Τουρκία. Μια τέτοια συμμαχία Πούτιν - Ερντογάν είναι δίκιο μαχαίρι για την Ελλάδα αν ο Πούτιν βοηθήσει αναφανδόν τον σουλτάνο, αλλά υπάρχει και η περίπτωση ο Πούτιν να «συμβουλευτεί» την Τουρκία να μετριάσει την επιθετικότητά της εναντίον τής πατρίδας μας. Εξάλλου, συνεχίζοντας ο Πούτιν την πολιτική τού διαιρεί και βασιλεύει που κάνει με τόσο μεγάλη επιτυχία, έγινε υποστηρικτής τής Κί-

νας στη σύγκρουσή της με τις ΗΠΑ γύρω από τον έλεγχο τού Σινικού Πελάγους που διεκδικεί η δεύτερη μεγαλύτερη οικονομική δύναμη στον κόσμο. Συνέπεια; Η Κίνα ήδη προειδοποίησε εμμέσως πλην σαφώς την Αυστραλία να μην ανεβεί στο άρμα τού Ντόναλντ Τραμπ, ο οποίος απείλησε με οικονομικό πόλεμο την Κίνα. Όμως, όσο αποιρόπαιος και αν είναι ο Ντόναλντ Τραμπ με το ρατσισμό του και τα άλλα τρελά που έλεγε κατά την διάρκεια τής προεκλογικής εκστρατείας του, ένα θετικό στοιχείο τής εξωτερικής πολιτικής του θα είναι η πρόθεση να επισκευάσει τις ταραγμένες σχέσεις των ΗΠΑ με την Ρωσία, αποδεχόμενος την ενσωμάτωση τής Κριμαίας και ίσως ένα δημοψήφισμα στην Ουκρανία για το μέλλον τής χώρας. Ο Ντόναλντ Τραμπ είναι αυτή τη στιγμή απρόβλεπτος επειδή δεν έχει αποκρυσταλλώσει ακόμη τις πολιτικές του, σαν πλανητάρχης και όχι σαν δημαγωγός υποψήφιος. Αποψή μου είναι πως θα κάνει κωλοτούμπες σε επίμαχες προθέσεις του που θα απέρριπτε το Κογκρέσο, που όμως θα του επιτρέψει κάποιες αμεταρρυθμίσεις στην εσωτε-

ρική και εξωτερική πολιτική. Για μάς που ζούμε στην Αυστραλία με το νου μας στην Ελλάδα, το ζητούμενο είναι να μην πληρώσει η πατρίδα μας το κόστος από μια επιδείνωση τής κατάστασης στην Μέση Ανατολή που αυτή τη στιγμή φλέγεται και την απειλή τού Ερντογάν να πλημμυρίσει την Ευρώπη με τριάντισι εκατομμύρια πρόσφυγες με πρώτο σταθμό τα ελληνικά νησιά. Υπάρχει, όμως, η περίπτωση ο τούρκος ηγέτης να στείλει τούς πρόσφυγες στην Ευρώπη μέσω Βουλγαρίας, ίσως με παρέμβαση τού Πούτιν για να απαλλάξει την Ελλάδα από αυτόν τον εφιάλτη, όμως αυτό είναι περισσότερο προσδοκία βασισμένη σε δημοσιογραφικές πληροφορίες σύμφωνα με ομιλία τού Ερντογάν. Γεγονός είναι, πάντως, ότι η στρατηγική τού Πούτιν και η εκλογή τού Ντόναλντ Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ έχουν αλλάξει εκ βάθρων τις διεθνείς συγκυρίες και ασφαλώς θα απειληθούν οι ιστορικές φιλικές σχέσεις τής Ευρώπης με τις ΗΠΑ, αν ο νέος πρόεδρος απαιτήσει την αναθεώρηση τής λειτουργίας τού ΝΑΤΟ, που ουσιαστικά θα είναι η μεγαλύτερη επιτυχία τού Πούτιν.

Ο αντιαμερικανισμός ξεθωριάζει

Φαίνεται πως οι Έλληνες έχουν κοντή μνήμη και ξεχνούν πολύ γρήγορα τα εγκλήματα των Αμερικανών σε όλο τον κόσμο όπου έχουν κάνει στρατιωτικές παρεμβάσεις. Χρειάστηκε μόνο η επίσκεψη τού προέδρου Μπαράκ Ομπάμα για να ξεθωριάσει ο αντιαμερικανισμός τού Έλληνα, που γοητεύτηκε από την προσωπικότητα και τον προεδρικό διθύραμβο για την πατρίδα μας και τη δωρεάν διαφήμιση αξίας πολλών εκατομμυρίων δολαρίων για την Ελλάδα.

Σύμφωνα με δημοσκόπηση, το 56% των Ελλήνων δηλώνουν τώρα φιλοαμερικανοί και 80% πιστεύουν ότι η Ελλάδα θα πρέπει να διατηρεί φιλικές σχέσεις με τις ΗΠΑ. Σύμφωνα με την ίδια δημοσκόπηση η συμπάθεια για την Γερμανία μειώθηκε στο 44,5% από το 78,5% το 2005, ενώ δημοφιλέστερη χώρα εκτός συναγωνισμού είναι σήμερα η Γαλλία με 75%. Να προσθέσω ότι οι Έλληνες προτιμούν τώρα να κάνουν μπίζνες με τους Ρώσους και... Κινέζους!

Κατόπιν εορτής

Επιρρεπής στις γκάφες είναι ο υπουργός Μετανά-

στευσης, Πίτερ Ντάτον, που κατήγγειλε τον πρώην πρωθυπουργό, Μάλκολμ Φρέιζερ, πως στη δεκαετία τού '70 έκανε λάθος στην απόφασή του να δεχτεί η Αυστραλία χιλιάδες μουσουλμάνους πρόσφυγες από τον Λίβανο. Σημειώνω πως πρωτοκλασάτο στέλεχος σ' εκείνη την κυβέρνηση ήταν ο τότε θησαυροφύλακας Τζον Χάουαρντ. Τί σημασία έχει αν ήταν σωστή ή λανθασμένη μια απόφαση που πάρθηκε πριν 50 τόσα χρόνια; Θα κάνουμε κουβέντα κατόπιν εορτής για το αν έπρεπε να μεταναστεύσουν, ή όχι στην Αυστραλία χιλιάδες μουσουλμάνοι; Εκτός από το γεγονός ότι δεν μπορούμε να διορθώσουμε ένα τέτοιο λάθος, είναι μεγαλύτερο λάθος να διχάζει την αυστραλιανή κοινωνία ένας υπουργός, γιατί αμφιβάλω αν αυτοί που ηγαίνονται να πολεμήσουν με τους τζιχαντιστές είναι οι μουσουλμάνοι που βρήκαν άσυλο σ' αυτή την φιλόξενη χώρα. Πρόκειται για μερικά αυστραλογεννημένα παιδιά μουσουλμάνων που το σύστημα δεν μπόρεσε να ενσωματώσει στην ευρύτερη κοινωνία και το χειρότερο που μπορούν να κάνουν οι πολιτικοί μας είναι να τα προκαλούν σε βίαιες ενέργειες, ενώ οι αρχές ασφαλείας κάνουν άσφογα το καθήκον τους για να μας προστατέψουν.

Πρεμούρα για την εξουσία

Εγγραψε ο Τάσος Παππάς στην Εφημερίδα των Συντακτών:

«Η πρεμούρα για την εξουσία που έχει πιάσει τους πάντες στη Ν.Δ. (και όχι μόνο) είναι πολύ κακός σύμβουλος. Φοβάμαι ότι θα τους βάλει στον πειρασμό να ερωτοτροπήσουν με πρακτικές κάθε άλλο παρά κοινοβουλευτικές. Για τη σωτηρία της πατρίδας, βεβαίως βεβαίως.

Αλλωστε, το λένε στη Ν.Δ. (σοβαροί και έξαλλοι), το λένε στα άλλα κόμματα (σοβαροί και έξαλλοι), το είπε και ο προσεκτικός σε τέτοιου τύπου ζητήματα Κ. Σημίτης: «Ο Τσίπρας έχει γαντζωθεί στην εξουσία και δεν εννοεί να τα παρατήσει». Λες και απευθύνονται σε μυαλοφυγόδικούς. Ούτε δύο χρόνια δεν έχει ο Τσίπρας στη διακυβέρνηση της χώρας. Τον κατηγορούν για εξουσιομανία κόμματα και προσωπικότητες που κυβέρνησαν τη χώρα επί σαράντα χρόνια και έχουν βαριά ευθύνη για τη χρεοκοπία της και για το καθεστώς σκληρής επιτροπείας που της έχει επιβληθεί. Λίγη σεμνότητα δεν θα έβλαπτε. Τις παρενθέσεις τις ανοίγουν και τις κλείνουν οι πολίτες. Όταν το θέλουν. Αν το θέλουν.»